

8 Рут

1,1 І сталося коли судді судили і в землі був голод, і чоловік з Вифлеєму Юди пішов, щоб жити в полі Моава, він і його жінка і його сини. 2 І імя чоловіка Авімелех, і імя його жінки Ноемін, і імена двох їхніх синів Маалон і Хелеон, Ефратійці з Вифлеєму Юди. І прийшли вони до поля Моава і були там. 3 І помер Авімелех чоловік Ноеміни, і осталася вона і два її сини. 4 І вони взяли собі жінок Моавіток, імя першої Орфа, і імя другої Рут. І жили там яких десять літ. 5 І померли обоє, Маалон і Хелеон, і осталася жінка без свого мужа і без обох своїх синів. 6 І встала вона і дві її невістки і повернулися з поля Моавського, бо почули в полі Моава, що Господь відвідав свій нарід, щоб дати їм хліби. 7 І вона вийшла з місця де там перебувала, вона і дві її невістки з нею. І йшли дорогою, щоб повернутися до землі Юди. 8 І сказала Ноемін своїм невісткам: Підіть, поверніться кожна до дому своєї матері. Хай Господь з вами вчинить мир, так як ви вчинили з померлими і зі мною. 9 Хай дасть вам Господь, і щоб ви знайшли спочинок кожна в домі свого мужа. І поцілувала їх, і вони підняли свій голос і заплакали. 10 І сказали їй: Повернемося з тобою до твого народу. 11 І Ноемін сказала: Поверніться ж, мої дочки, і навіщо підете зі мною? Чи є ще мені сини в моїм лоні і будуть вам за чоловіків? 12 Поверніться ж, мої дочки, томущо я постарілася, щоб бути заміжною за чоловіка, бо я сказала: Коли б було мені можливим вийти за чоловіка і народити синів, 13 чи зачекаєте на них аж доки не змужніють? Чи почекаєте на них, щоб не вийти заміж за чоловіка? Ні мої дочки, бо гірко стало мені за вас, бо на мене найшла господня рука. 14 І вони підняли свій голос і заплакали знову і Орфа поцілувала свою тещу і повернулася до свого народу, Рут же пішла за нею. 15 І сказала Ноемін до Руті: Ось твоя співневістка повернулася до свого народу і до своїх богів. Повернися ж і ти за своєю співневісткою. 16 А Рут сказала: Хай не станеться, щоб я полишила тебе, чи повернулася від тебе. Бо куди підеш ти, піду я, і де ночуватимеш, ночуватиму я. Твій нарід є моїм народом, і твій Бог моїм Богом, 17 І де помреш ти, і я помру, там буду похована. Це хай вчинить мені Господь і це додасть, бо (тільки) смерть розлучить нас. 18 А Ноемін, побачивши, що рішилася вона щоб піти з нею, перестала говорити до неї. 19 Ішли ж обі аж доки не прийшли вони до Вефлеєму. І загуділо ціле місто про них і сказали: Чи це Ноемін? 20 І сказала до них: Не кличте мене Ноемін, кличте мене Гірка, бо дуже огірченою зробив мене Всесильний, 21 я пішла повною, і Господь повернув мене порожною, і навіщо мене називаєте Ноемін? Господь упокорив мене, і Всесильний завдав мені зла. 22 І повернулася Ноемін і її невістка Рут Моавітка, які поверталися з поля Моава, вони ж прибули до Вефлеєму на початку жнив ячменя.

2,1 І в Ноемін був чоловік родич її мужа, чоловік же сильний кріпостою з роду Авімелеха, і його імя Вооз. 2 І сказала Рут Моавітка до Ноеміни: Піду ж у поле і збиратиму колоски позаду (женців) де тільки знайду ласку в їхніх очах. Сказала ж їй: Іди, дочко. 3 І вона пішла і збирала в полі за женцями. І випадком попала на часті поля Вооза, що з роду Авімелеха. 4 І ось прийшов Вооз з Вифлеєму і сказав женцям: Господь з вами, і сказали йому: Хай Господь тебе благословить. 5 І сказав Вооз до свого слуги, що був над женцями: Чия ця молодиця? 6 І відповів слуга, що стояв над женцями, і сказав: Молодиця це Моавітка, що повернулася з Ноеміною з

поля Моавського, 7 і сказала: Збиратиму, і буду визбирувати в снопах за женцями, і пішла і була від ранку і аж до вечора, не спочила в полі ні трохи. 8 І сказав Вооз до Руті: Чи ти не чула, дочко? Не ходи збирати в іншому полі, і ти не іди звідси, пристань тут з моїми молодицями, 9 очі твої (хай будуть) на полі, де жатимуть, і підеш за ними. Ось я заповів слугам не доторкатися до тебе, і коли ти спрагнена, підеш до посудини і питимеш звідки черпають воду слуги. 10 І вона впала на своє лице і поклонилася до землі і сказала до нього: Як то, що знайшла я ласку в твоїх очах, щоб мене завважити? І я чужинка. 11 І Вооз відповів і сказав їй: Звісткою сповіщено мені те, що ти вчинила з своєю свекрухою після смерті твого чоловіка, і як ти оставила твого батька і твою матір і землю де ти народилася і пішла до народу, якого ти не знала вчора і третього (дня). 12 Хай Господь винагородить (тебе) за твоє діло, і хай твоя винагорода буде повна перед Господом Богом Ізраїля, до якого ти прийшла, щоб надіятися під його крилами. 13 Вона ж сказала: Хай знайду я ласку в твоїх очах, пане, бо ти мене потішив, бо ти заговорив до серця твоєї рабині, і ось я буду як одна з твоїх рабинь. 14 І сказав їй Вооз: Вже година їсти, ходи сюди і їстимеш хліб, і замочиш твій кусок в оцті. І сіла Рут при женцях, і наклав їй Вооз праженого зерна, і зіла і наситилася і відійшла. 15 І встала збирати, і Вооз заповів своїм слугам, кажучи: хай збирає і між снопами, і не засоромите її. 16 І несучи носить їй і скидаючи скиньте її зібране, і оставте і хай збирає, і не забороните їй. 17 І вона збирала в полі аж до вечора, і вимолотила те, що збрала, і була яка ефа ячменю. 18 І вона взяла і ввійшла до міста, і її свекруха побачила те, що вона збрала, і взявши, Рут дала їй те, що осталося з того, що вона їла. 19 І сказала до неї її свекруха: Де ти сьогодні збирала і де ти працювала? Хай благословенний буде той, що зглянувся на тебе. І Рут звістила свій свекрусі де працювала, і сказала: Вооз ім'я чоловіка, у якого я сьогодні працювала. 20 І сказала Ноемін своїй невістці: Благословенний він є Господеві, бо не відняв свого милосердя від живих і від мертвих. І сказала Ноемін до неї: Він нам чоловік родич, з наших кривних. 21 І сказала Рут до своєї свекрухи: Бо до мене і сказав: Пристань до моїх слуг, аж доки не закінчать всі жнива, які мені лишаються. 22 І сказала Ноемін до своєї невістки Руті: Добре дочко, що ти пішла з його молодицями, і не зустрінуть тебе в іншому полі. 23 І пристала Рута до молодниць Вооза, щоб збирати аж доки не закінчив жнива ячменю і пшениці. І вона замешкала з своєю свекрухою.

3,1 Сказала же їй Ноемін її свекруха: Дочко, Чи не шукатиму тобі спочинку, щоб тобі добре було? 2 І тепер чи не наш кривний Вооз, що з його молодицями ти була? Ось він віс цієї ночі ячмінь на току. 3 Ти ж помийся і помажися і зодягнеш на себе твою одіж і підеш до току. Не покажешся чоловікові аж доки він не закінчить їсти і пити. 4 І буде коли засне він, і визнаєш місце, де там спить, і вийдеш і відкриєш при його ногах і спатимеш, і він сповістить тобі те, що чинитимеш. 5 Сказала ж до неї Рут: Все, що лиш скажеш, вчиню. 6 І пішла вона до току і зробила за всім, що їй заповіла її свекруха. 7 І поїв Вооз, і його серце розвеселилося, і він пішов спати коло часті купи зерна. Вона ж потайки пішла і відкрила при його ногах. 8 Сталося ж в опівночі жахнувся чоловік і перелякався, і ось жінка спить при його ногах. 9 Сказав же: Хто ти? Вона ж сказала: Я Рут твоя раба, і покладеш твоє крило на твою рабиню, бо ти кривний. 10 І сказав Вооз: Благословенна ти Господеві Богові, дочко, бо більшим вчинила ти твоє останнє милосердя, понад попереднє, що не пішла ти за молодими, чи то бідним чи то багатим. 11 І тепер, дочко, не бійся, все, що ти

сказала, вчиню тобі, бо все племя мого народу знає, що ти є сильна жінка, 12 і що я поправді є кривим, і є кривий ближчий від мене. 13 Переспі ніч, і вранці буде, що коли візьме тебе він, добре, хай бере, якщо ж не схоче тебе взяти, візьму тебе я. Хай живе Господь. Спи аж до ранку. 14 І вона спала при його ногах аж до ранку. Вона ж встала раніше ніж чоловік міг пізнати свого ближнього. І сказав Вооз: Хай не стане відомим, що жінка прийшла до току. 15 І сказав їй: Принеси опаску, що на тобі. І держала його і вимірив шість (мірок) ячменю і завдав їй (на плечі). І вона ввійшла до міста. 16 І ввійшла Рут до своєї свекрухи, вона ж сказала: Що є, дочко, і сказала їй все, що їй зробив чоловік. 17 І сказала їй: Дав мені ці шість (мірок) ячменя, бо сказав до мене: Не підеш з порожнім до твоєї свекрухи. 18 Вона ж сказала: Сиди, дочко, доки ти не довідаєшся як рішиться слово. Бо чоловік не промовчить, аж доки не закінчить сьогодні справу.

4,1 І Вооз, прийшов до брами сів там, і ось проходив родич, про якого говорив Вооз, і Вооз сказав до нього: Прийди, такий то, сядь тут, і він прийшов і сів. 2 І Вооз взяв десять мужів з старшин міста і сказав: Сядьте тут, і сіли. 3 І сказав Вооз кривому: (Мова про) часть поля, яка є нашого брата Авімелеха, яка дана Ноеміні, що повернулася з поля Моавського. 4 І я сказав: Відкрию твоє ухо, кажучи: Придбай перед тими, що сидять, і перед старшинами мого народу. Якщо береш, бери; якщо ж не береш, сповісти мені і знатиму, бо немає (іншого) хібащо ти, щоб взяти, і я є після тебе. Він же сказав: Я візьму. 5 І сказав Вооз: В дні, коли придбаєш поле з руки Ноеміні і від Рути Моавітки, жінки помершого, і треба тобі її взяти, щоб воскресити ім'я померлого в його наслідді. 6 І кривий сказав: Не зможу взяти собі, щоб часом я не знищив моє насліддя. Візьми собі мою кривність, бо я не зможу взяти. 7 І (таке) правило було раніше в Ізраїлі про кривність і про виміну, щоб закріпити кожне слово, і чоловік розв'язував свою обуву і давав своєму ближньому, що брав його кривність, і це було свідченням в Ізраїлі. 8 І сказав кривий Воозові: Придбай собі мою кривність, і розв'язав свою обуву і дав йому. 9 І сказав Вооз старшинам і всьому народові: Ви сьогодні є свідками, що я придбав все, що в Авімелеха, і все, що в Хелеона і Маалона, з руки Ноеміні. 10 І придбав я собі за жінку Рут Моавітку жінку Маалона, щоб воскресити ім'я померлого в його наслідді, і не вигубиться ім'я померлого з (посеред) його братів і з племені його народу. Ви сьогодні є свідками. 11 І сказали весь нарід, що в брамі: Свідки (ми). І старшини сказали: Хай дасть Господь, щоб твоя жінка, що входить до твого дому (була) як Рахиль і як Лія, які збудували собі дім Ізраїльський і зробили силу в Ефраті, і буде ім'я в Вифлеємі. 12 І хай твій дім буде як дім Фареса, якого Тамара породила Юді, з насіння, яке тобі дасть Господь від цієї молодичі. 13 І Вооз взяв Руту, і стала йому за жінку, і ввійшов до неї, і Господь дав їй зачати, і породила сина. 14 І сказали жінки до Ноеміні: Благословенний Господь, який не позбавив тебе сьогодні кривного, і прославить твоє ім'я в Ізраїлі, 15 і буде тобі за спасителя душі і щоб прогодувати твою старість, бо твоя невістка, що тебе полюбила, породила його, вона є тобі краща за сімох синів. 16 І взяла Ноеміна дитину і поклала на своє лоно і була йому за няньку. 17 І сусіди прозвали йому ім'я, кажучи: Народився син Ноеміні, і прозвали його ім'я Овид. Він батько Ессея, батька Давида. 18 І це роди Фареса: Фарес породив Есона, 19 Есон породив Аррана, і Арран породив Амінадава, 20 і Амінадав породив Наассона, і Наассон породив Салмана,

21 і Салман породив Вооза, і Вооз породив Овида, 22 і Овид породив Єссея, і Єсей породив Давида.